

Κοινωνία Θεού

Φυλλάδιο Επικοινωνίας των Κατηχητικών Συνάξεων Ι. Μ. Ρόδου - Έτος 4ο - Τεύχος 6ο

Η παραβολή του άφρωνος πλουσίου

Ζούσε κάποτε ένας πολύ πλούσιος μεγαλοκτηματίας. Αντί να χαίρεται για την πλούσια σοδειά του και να δοξάζει το Θεό, ο πλούσιος σκεφτόταν συνέχεια, με άγχος και αγωνία, τι να κάνει για να μην πάει τίποτα χαμένο από τη σοδειά του. "Πώς θα ασφαλίσω τα αγαθά μου;" αναρρωτιώταν συνεχώς! Ήθελε να τα χαρεί όλα μόνος του! Να τα έχει ατέλειωτα και να περνά τη ζωή του με γλέντια και χαρές. Επιτέλους, κάποτε βρήκε τη λύση: "Θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου και θα χτίσω μεγαλύτερες, θα μαζέψω εκεί όλα τα αγαθά μου, και μετά θα πω στην ψυχή μου: ψυχή μου, ξεκουράσε, φάε, πιες, απόλαυσε! Τώρα δεν έχεις να νοιαστείς για τίποτε!"

Αφού ολοκλήρωσε τα σχέδιά του, μια φωνή, φοβερή, ακούστηκε. "Ανόητε άνθρωπε! Δεν θα προλάβεις να κάνεις τίποτε γιατί αυτή είναι η τελευταία ημέρα της ζωής σου!"

Ο Χριστός τελείωσε την παραβολή συμβουλευόντάς μας να μαζεύουμε για τον Ουρανό έργα αγάπης, θησαυρούς πνευματικούς, και όχι γήινα αγαθά που υπηρετούν μόνο τη ζωή αυτή. "Αναπαύου, φάε, πίε, ευφραίνου" ήταν τα λόγια του άφρωνος πλουσίου στον εαυτό του. Πολλοί άνθρωποι προσπαθούν να ικανοποιήσουν την ψυχή τους με υλικά πράγματα. Όμως, την ψυχή την ικανοποιεί και την ευφραίνει η πίστη και η αφοσίωση στο Θεό. Τη γεμίζει από χαρά η αγάπη προς τον πλησίον, η αποταμίευση στον Ουρανό πνευματικών θησαυρών, δηλαδή των έργων της αγάπης και της καλοσύνης μας.

Παυλίνος : ο επίσκοπος που πούλησε τον εαυτό του για να ελευθερώσει δούλους

Ένα συγκλονιστικό παράδειγμα ανθρώπου που πραγματικά "θησαύρισε" μεγάλους θησαυρούς στον Ουρανό, ήταν ο Παυλίνος. Έζησε γύρω στο 400 μ.Χ, σε μια πόλη της Ιταλίας, στα Νώλα. Από μικρό παιδί είχε μεγάλη πίστη στο Θεό και αγάπη στους ανθρώπους. Ίδρυσε το Ταμείο Ελευθερίας, που συγκέντρωνε χρήματα για την απελευθέρωση αιχμαλώτων. Ο κόσμος εκτιμούσε και αγαπούσε πολύ τον Παυλίνο και σύντομα τον εξέλεξε επίσκοπο. Όμως, μεγάλη συμφορά τον περίμενε καθώς πειρατές και δουλέμποροι κατέστρεψαν την πόλη και αιχμαλώτισαν πάρα πολλούς ανθρώπους. Ο Παυλίνος, πολύ στεναχωρημένος για την κατάσταση αυτή, αποφάσισε κάτι μοναδικό: να πουλήσει τον εαυτό του ως δούλο, προκειμένου να ελευθερώσει τους κατοίκους της πόλης του! Και έτσι έγινε!

Το ανυπέβλητο αυτό κατόρθωμα ήταν αποτέλεσμα της μεγάλης αγάπης που είχε για το Χριστό από την παιδική του ηλικία. Είναι πολύ σημαντικό από τα μικρά μας χρόνια να αγαπούμε το Χριστό και όλους τους ανθρώπους!

Η ΣΕΛΙΔΑ της ψυχαγωγίας

Τι είναι εκείνο που όσο αδειάζει...μεγαλώνει;

Την κρατάμε αλλά δεν την αγγίζουμε! Τι είναι;

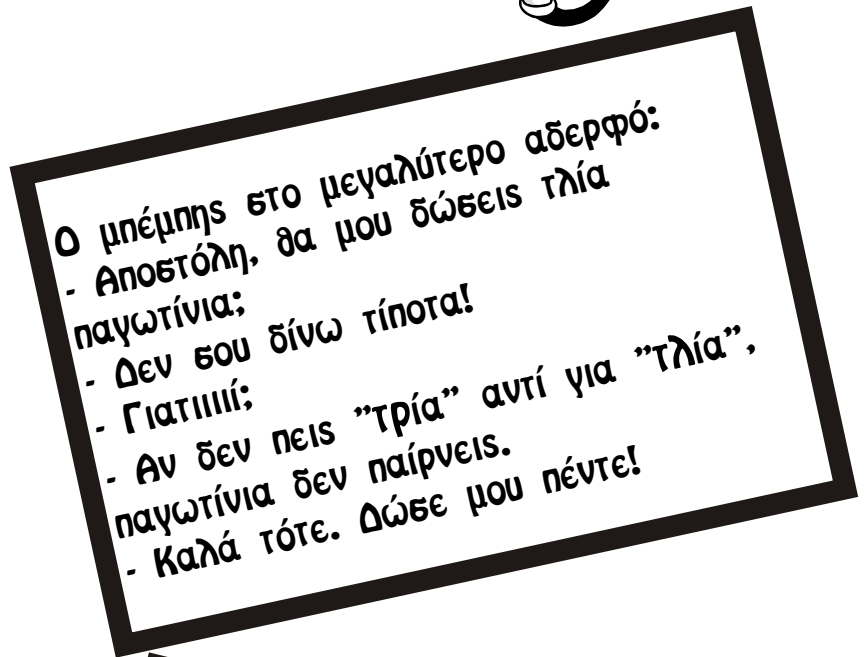
**Μαθαίνουμε
τουρκικά!**

Γνωρίζετε πώς
λέγονται

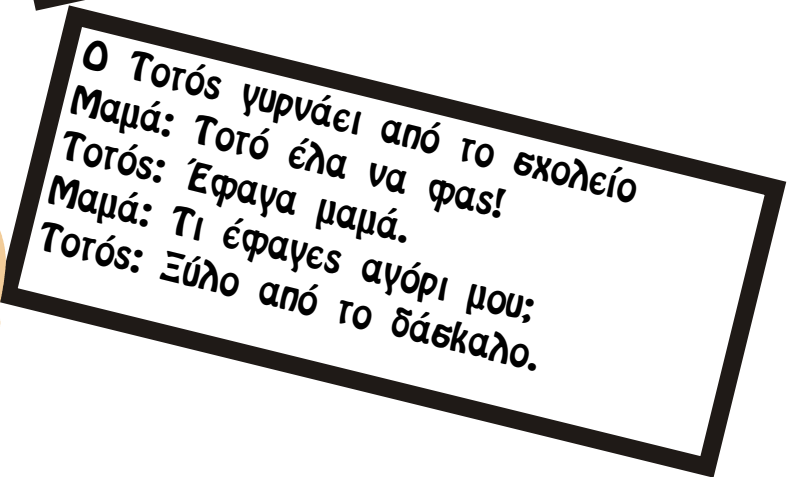
Στα τουρκικά ...

η ναυμαχία; καίκ καυγά
η λίμνη των κύκνων;
Παπί Χαβούζ
η χειροβομβίδα; Μπαρούτ
κεφτέ ή Σαματάκιοφτέ
η πυρηνική βόμβα; Γης -
Μαδιάμ κεφτέ
ο υπολογιστής; Μπλι-
μπλικ ντουλάπ
το υποβρύχιο;
Μπουρμπουλιέρ παπόρ

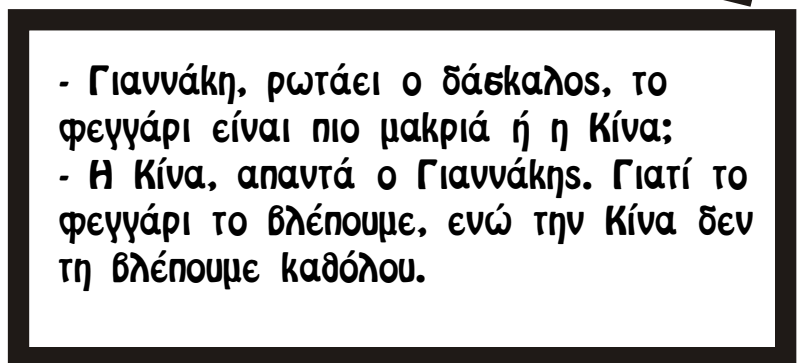
Περισσότερα μαθήματα
τουρκικής, στο επόμενο
τεύχος!

Ο μπέμης στο μεγαλύτερο αδερφό:
- Αποστόλη, θα μου δώσεις τρία
παγωτίνα;
- Δεν σου δίνω τίποτα!
- Γιατιiii;
- Αν δεν πεις "τρία" αντί για "τλία",
παγωτίνα δεν παίρνεις.
- Καλά τότε. Δώσε μου πέντε!

Ο Τοτός γυρνάει από το σχολείο
Μαμά: Τοτό έλα να φας!
Τοτός: Έφαγα μαμά.
Μαμά: Τι έφαγες αγόρι μου;
Τοτός: Ξύλο από το δάσκαλο.

- Γιαννάκη, ρωτάει ο δάσκαλος, το
φεγγάρι είναι πιο μακριά ή η Κίνα;
- Η Κίνα, απαντά ο Γιαννάκης. Γιατί το
φεγγάρι το βλέπουμε, ενώ την Κίνα δεν
τη βλέπουμε καθόλου.